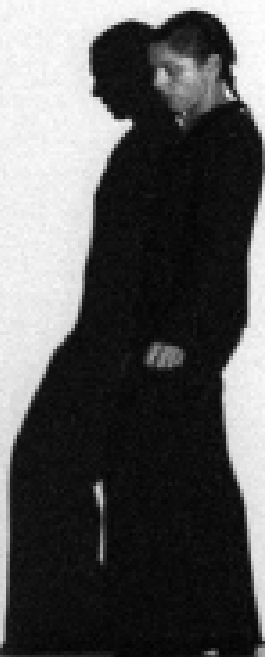

María Muñoz - Mal Pelo

BACH

Bach es presenta com un estudi del moviment, la mirada, el ritme, la respiració i la presència en relació amb la musicalitat. És una selecció de preludis i fugues continguts en els dos llibres que configuren El clavecí ben temperat, compostat per Johann Sebastian Bach al segle XVIII, a on Maria Muñoz combina la dansa d'alguns preludis que sonen en directe amb la memòria d'algunes fugues ballades en silenci. La presència de l'interpret evoluciona dins d'un pur treball de moviment.

Bach és un rigorós treball de llenguatge de moviment per al qual Maria Muñoz va necessitar viatjar sola cap a llocs probablement innegociables respecte al seu enteniment profund de la musicalitat.

En la primera versió complerta de la peça, estrenada al Festival Temporada Alta 2005, l'enregistrament minuciós i exhaustiu realitzat pel pianista canadenc Glenn Gould (1932-1982), acompanyava a la ballarina aportant una corporalitat inusitada, la del pianista que, amb la seva respiració i xiuxiueig sembla estar present en l'escena.

Al 2018 es presenta una reinterpretació del solo amb música en directe a la Filharmònica de París, en col.laboració amb el Théâtre de la Ville de Paris, amb Dan Tepfer qui, tan coneixedor del repertori clàssic com experimentat en la improvisació de jazz, aporta una vitalitat i textura diferent al solo, acompanyant a Maria Muñoz amb la seva interpretació en viu i establint un diàleg que reforça la improvisació en un joc de complicitats.

creació i interpretació música	MARÍA MUÑOZ CLAVE BEN TEMPERAT Johan Sebastian Bach
versió enregistrada interpretada per	GLENN GOULD
versió piano en directe	DAN TEPFER
ajuda a la direcció	CRISTINA CERVIA
assistent assajos	LEO CASTRO
realització vídeo	NÚRIA FONT
il.luminació	AUGUST VILADOMAT
fotografia	JORDI BOVER
vestuari	MONTSERRAT ROS
promoció	EDUARD TEIXIDOR

Una producció de Mal Pelo. Amb la col.laboració de Teatro Real i Teatre Lliure. Estrenat a l'Espai Lliure de Barcelona el 26 de febrer de 2004 en una primera versió i al Festival de Tardor de Catalunya Temporada Alta 2005 en la seva versió definitiva.

Espectacle amb una durada de 50 minuts.

PREMIO NACIONAL DE DANZA 2009
Ministerio de Cultura de España
PREMI CIUTAT DE BARCELONA 2017
PREMI DE LA CRÍTICA CATALANA 2018

“Les variacions musicals són incessants i quan arriba el cansament, ella ho accepta: el temps d’una pausa que deixa al públic en suspens.”
M-EB.Marseille Hebdo

A Bach el discurs s'articula únicament a través del cos i
la música de Bach.

Aquesta peça és el principi d'un llarg treball
d'elaboració. Una aproximació al Clavecí ben tempe-
rat de J.S. Bach, on María Muñoz combina la dansa
d'alguns preludis que sonen en directe amb la me-
mòria d'algunes fugues ballades en silenci.

La presència de l'interpret evoluciona

a dins d'un pur treball de moviment

PHOTO © FERRAN MATEO

“Ara, sola amb Bach de fons, María Muñoz sembla deixar-se anar (...) amb els seus característics moviments sotils i precisos. (...) Una peça de to intimista, (...) que evidencia una cop més la maduresa interpretativa d’aquesta dona cofundadora de Mal Pelo.” Begoña Barrera. El País

“A Bach les harmonies musicals del Clave ben temperat es tradueixen en moviments que en són la seva vibració, mentre que la vitalitat encomanadissa d’aquesta música porta María Muñoz per un vagareig de salts, marcats pel contrapunt rítmic de les seves sabates de cordons al picar amb el terra. Les variacions musicals no paren i, quan el cansament arriba a l’extrem, ella no ho nega: només una pausa, un pensament fugaç que deixa el públic en suspens, i -per una obstinada recerca del plaer de tots- segueix ballant.” Bàrbara Raubert Nonell. AVUI

“(...) amb Bach, María Muñoz permet entrar en el seu taller: es pot veure com crea la seva coreografia a partir del silenci (i Muñoz és la força del silenci) que fa més eloqüent l’aparició de la música. Com aquesta inspira moviments entre la repetició i la improvisació. Com retorna al silenci per repensar Bach o reposar-lo en la immobilitat fatigada o el moviment inquiet. O com el silenci es manté mentre balla perquè la música ja ha estat interioritzada. A diferència de la pintura, veiem com es crea la coreografia en el pur present que integra el temps de l’experiència viscuda amb la música de Bach. Allò que resta és que Muñoz balla amb una llibertat (i amb un rigor) que emociona.”

Imma Merino. El Punt

“De manera sólida y con una ternura que transpira autenticidad, la bailarina despliega un gesto que tanto da valor a los elementos tangibles como a lo impalpable, a la vez que llena de pálpitos los silencios y otorga una sublime presencia a los espacios vacíos. Una personalidad con una densidad que emociona.” Montse G. Otzet. EL Periódico

“Si algo hay que reconocerle a Mal Pelo, es su coherencia y capacidad para llevar el mundo de otros creadores a su propio terreno. No escapa de esta regla Bach (...) Muñoz recrea la jovialidad y la ligereza formal de las notas en la partitura como si su cuerpo fuera un elemento más del pentagrama. Un alarde técnico (prescinde incluso de la música para ocupar a ratos su lugar) que, pese a su desarrollo formal, consigue mostrarnos su personalidad, su expresividad, su cansancio, sus particularidades, sus acentos.” Joaquim Noguero. La Vanguardia

“(…),una demostració emocionant que només pot fer-se amb la subtilesa i la qualitat del moviment, des dels gestos més imperceptibles a les explosions de joc físic. És un cara a cara d’emocions entre el pianista i la ballarina que la seva eloqüència expressiva aconsegueix transmetre.” Julia Martín. El País

“La seva presència en escena, bruta i innegable, és la d’una actriu magnètica: els seus moviments no ballen, esculpeixen l’espai, irònics, menyspreant tot allò que pugués ser agradable.” AF.Le César

MARIA MUÑOZ

De pares nascuts a Chera (Guadalajara) i Panticosa (Pirineu aragonès), creix a València, on estudia música i practica l'atletisme de competició. Allà s'inicia també en la dansa i posteriorment viatja a Amsterdam i a Barcelona per ampliar la seva formació. Té la primera experiència professional el 1982 amb l'espectacle Era, de la companyia japonesa Shusaku & Dormu Dance Theater, resident a Holanda. El 1985, la formació del grup La Dux, al costat de Maria Antònia Oliver, marca l'inici de la seva trajectòria pròpia en la creació escènica. L'any 1988 col·labora amb Pep Ramis en la creació del solo Cuarto trastero i el 1989 formen el grup Mal Pelo, on tots dos comparteixen des de llavors la creació i la direcció. Dins el grup desenvolupa una faceta d'investigadora i pedagoga del moviment. També edita i estimula la creació de textos per a l'escena. Actualment és coreògrafa, ballarina i codirectora del centre de creació L'animal a l'esquena a Celrà, Girona.

María Muñoz - Libre comme l'air
Fabienne Cabado, Revista VOIR, Montreal, 14 agost 2008

María Muñoz, una figura important a la dansa contemporània, és una de les quatre coreògrafes de la programació "Destinations: Danse", la primera edició de la qual està dedicada a Catalunya, una comunitat autònoma del nord d'Espanya.

Nascuda al 1963 al sud de la Península Ibèrica, María Muñoz és un dels molts exemples de com la dansa contemporània ha florit als anys 80 a Espanya, després de 36 anys de dictadura severament emmarcada per l'Església Catòlica. Atletista especialista en els esprints, s'aparta de la competició a l'edat de 18 anys i troba en la dansa una manera de combinar les seves tres passions: el treball corporal, la música i la necessitat d'explicar històries.

"Aquell moment va ser l'inici de la dansa contemporània a Barcelona, però les oportunitats per a formar-se eren molt limitades", recorda. "Jo vivia a València i vaig decidir marxar directament a l'estranger degut a que necessitava un canvi. Vaig marxar a Holanda, a on em vaig formar de manera variada amb diferents professors."

De la mateixa manera que molts coreògrafs i artistes de la seva generació, Muñoz es forma en la tècnica release i en el contact improvisation a Europa. Descoberta pel japonès Shusaku Takeuchi durant un curs, s'incorpora a la seva companyia que combina dansa, mim i teatre físic.

BACH va ser considerat per la Revista VOIR com el tercer millor espectacle de dansa programat a Montreal al 2008.

Durant dos anys, rodejada d'artistes de diferents orígens, va rebre el seu vertader entrenament. La seva trajectòria quedarà marcada.

“Vaig descobrir en aquell moment moltes coses del treball amb el cos l'existència de les quals havia somiat”, diu. “Per exemple, una manera molt japonesa de treballar el moviment amb densitat: preniem molt de temps per a materialitzar una proposta. I també entendre que el temps del cos pot ser variable, comprendre la seva capacitat de suggestió, d'enunciar el que les paraules no poden dir... En aquell moment, potser no ho entenien encara, però ho percebia”.

L'experiència és fascinant, però encara passarien alguns anys per a que Espanya entrés a la Comunitat Europea. Artista indocumentada, María Muñoz va decidir tornar a casa.

DE TORNADA A CASA

Semblant al que va succeir al Quebec, la dansa contemporània va començar a abundar a la Catalunya dels anys 80. A Barcelona, els pioners van aclarir el camí. Influenciats pel pas de Merce Cunningham a Sitges, o per les estades a Nova York, van iniciar tallers de tècnica Cunningham, Graham i Limón, que Muñoz no coneixia encara. Realitzarà un nou aprenentatge amb Angels Margarit, també protagonista de l'esdeveniment Destinations: Danse, i amb Cesc Gelabert, una de les figures punteres de la nova dansa espanyola, que més tard es convertiran en col.laboradors.

Al 1985, la jove coreògrafa i intèrpret va fundar junt a Mariantonia Oliver el seu primer grup La Dux. També va formar part del grup, com a tècnic en gira, Pep Ramis, artista multidisciplinari de formació més musical i visual.

Després de tres anys de col.laboració, Ramis i Muñoz van decidir crear la seva pròpia estructura, Mal Pelo, el nom d'una illa deserta del Pacífic ubicada en un encreuament de corrents oceàniques i escombrada pels vents.

“El projecte artístic era crear un nucli creatiu a partir del que poguéssim posar en comú i, a partir d'aquí, articular un grup de col.laboradors que poguessin compartir el nostre imaginari i aportar els seus coneixements en el camp de la música, la il.luminació i la interpretació”, ens explica. “Una de les condicions de la nostra primera aventura també era sortir de Barcelona, que tant ens havia donat durant cinc o sis anys. Havíem establert forts vincles construint un paisatge cultural que els anys de la dictadura no ens havien donat, però teníem necessitat de canviar de lloc per a desenvolupar el nostre procés creatiu i tenir una visió del que estàvem fent.”

La parella de creadors es va instal·lar en una antiga granja en el camp català.

AMALGAMA DE CREACIÓ

Als primers anys, ella li va ensenyar a ballar, ell li va ensenyar a treballar amb l'espai, la música i els objectes. Creaven les primeres obres en les que l'escenografia, composta per elements simples que es transformen gràcies a un mecanisme, ajuda a crear una dramaturgia molt pictòrica, qualificada de surrealista pels crítics. En aquell moment, treballen a la manera clàssica amb càmera negra i escenari a la italiana. Al 2002, comencen un gir incloent textos més profunds, apurant al màxim l'escenografia i obrint més l'espai al públic, col·locat sovint de manera menys convencional. Igual que els seus contemporanis, el seu vocabulari és una síntesi de tota mena d'influències recollides en els darrers anys i trobades.

“En el nostre treball, el cos és el punt central a través del que tot passa, però és un punt de vista molt eclèctic”, diu la coreògrafa. “Es pot dir molt sobre la firma Mal Pelo, però els que han seguit la nostra trajectòria diuen que hi ha un estil. La nostra recerca sempre ha estat més a prop de madurar i aprofundir el nostre enfoc que canviar tot el temps. Això es reflexa en el fet de que treballem amb els mateixos col·laboradors des de fa 15 o 20 anys”.

D'esperit comunitari, Muñoz-Ramis van decidir assentar-se després d'una dècada de gira pel món i formar una família. Varen comprar una ruïna en el camp de la província de Girona i la varen restaurar per a fundar-hi un centre dedicat a la creació, formació i documentació.

Al 2001, L'animal a l'esquena obra les seves portes a artistes de tots els orígens, així com al públic en general.

“Va haver-hi, a Espanya, un moment en que les coses s'estaven tornant massa institucionalitzades i dirigides políticament i vàrem sentir la necessitat de trobar una nova forma de gestió de la cultura, que sorgís dels desitjos i necessitats dels creadors”, diu María Muñoz. L'animal a l'esquena no és l'única experiència d'aquesta mena, però altres projectes tenen estructures i objectius molt diferents.”

FITXA TÈCNICA

**PER A QUALSEVOL INFORMACIÓ TÈCNICA CONTACTAR AMB
L'OFICINA DE MAL PELO**

Coordinador tècnic: August Viladomat

Tel Fax 972-49 41 27

e-mail a_viladomat@yahoo.es ; info@malpelo.org

ESPAI ESCÈNIC

- Espai escènic: 10m. ample x 8m. fons
- Si l'escenari té dimensions menors, és necessari contactar amb l'oficina i estudiar una possible adaptació
- Caixa negra: cinc potes per banda i 5 bambolines, a més de teló de boca
- Fons de l'espai escènic: es penjarà un ciclorama blanc subministrat per la companyia, en el cas de que el teatre no en disposi
- Terra de l'espai escènic: linòleum blanc que proporcionarà la companyia, en el cas de que el teatre no en disposi

SO

- 4 recintes NEXO PS 15 amb etapes i processadors.
- 4 recintes NEXO PS 10 amb etapes i processadors.
- 4 trípodes per als monitors d'escenari
- 2 equalitzadors gràfics estèreo 1/3 octava inserits a P.A. i a monitores.
- 1 Spx 990.
- Taula de so (mínim de 8 canals i 4 auxiliars post fader i 4 subgrups).
- 2 reproductor MINIDISC
- 2 reproductor CD
- Intercom.
- Cablejat necessari per a la distribució del material

VIDEO

Es muntaran dos projectors de vídeo, un en al terra (centro escenari) i un altre zenital penjat en barra electricada dins de l'escenari.

Segons la implantació al teatre, és possible que el vídeo projector centre escenari hagi d'anar penjat al pati de butaques. Això implicaria que dependent de les característiques del teatre, es proposar cancel.lar alguns seients.

Els projectors de vídeo (amb els seus obturadores) hauran de ser subministrats pel teatre. Les característiques mínimes per al projector zenital són: mínim de 3500 ansilúmens amb factor d'òptica F:0,80. Per al el frontal: mínim 5000 ansilúmens amb un factor de d'òptica F:1,7-2,9 La companyia porta una taula de vídeo, taula DMX per obturadores i Mac per a la reproducció.

El control de vídeo ha d'anar junt amb el de la il·luminació i so.

IL-LUMINACIÓ

El control tècnic reuneix il·luminació, so i vídeo que porta una sola persona amb un Mac. Situat davant l'escenari, amb bona visibilitat del mateix.

PROJECTORS:

- 30 P. C. o Fresnel d'1kW
- 10 Panorames asimètrics d'1kW
- 2 PAR-64 amb làmpada CP61
- 16 PAR-64 amb làmpada CP62
- 20 Retalls 1kW ZOOM 13°/42° amb les 4 pales

REGULACIÓ I CONTROL:

- 48 Canals de regulació de 2,5 kW. Protocol de senyal DMX 512.
- Taula programable, per controlar 48 canals mínim, gravació de memòries, assignació de temps, 12 submasters mínim.

ESTRUCTURES I ACCESORIS:

- Barres electrificades a l'escenari, segons pla adjunt. Alçada idònia entre 8m
- Barra para frontals segons plano adjunt. Alçada idònia entre 8m del nivell de l'escenari i a una distància del límit davant escenari d'entre 4 i 6m
- 4 Torres per a carrers de 2,5m d'alçada o 4 trípodes + 4 peanes
- Porta filtres per a tots els projectors
- 30 viseres pels projectors PC o Fresnel
- Elevador personal o escala per enfocar els projectors

FILTRES:

- Els porta companyia

CABLEJAT:

- El necessari per a muntar equip segons el pla de muntatge adjunt

ESCOMESSES, PRESES DE CORRENT I PROTECCIONS:

Totes les escomeses i preses de corrent, estaran dotades de presa de terra i de les proteccions magnetotèrmiques i diferencials, adequades per als consums requerits pels equips contactats, tal i com estableix la normativa vigent.

S'intentarà que l'equip de regulació i el de so estiguin en preses independents. En el cas de que no sigui possible, com a mínim les proteccions magnetotèrmica i diferencial seran independents per ambdós equips.

PERSONAL

MONTAJE, FUNCIÓN Y DESMONTAJE:

- Il·luminació, dos tècnics que coneguin la sala i l'equip
- So i vídeo, un tècnic que conegui l'equip i la sala
- Funció, un elèctric, un sonidista
- Muntatge i desmuntatge, dos maquinistes més dues persones de càrrega i descàrrega

DESCÀRREGA DE L'ESCENOGRAFIA

La descàrrega de l'escenografia es realitzarà en arribar el / els vehicles de la companyia (o en seu cas l'empresa de transport) en arribar al lloc de l'actuació. Es necessita l'ajuda de dues persones per a la descàrrega. TEMPS APROXIMAT DE DESCÀRREGA: ½ hora (segons accés escenari)

IMPORTANT: Si per raons tècniques del teatre no fora possible la descàrrega a l'arribada, l'organització proveirà un pàrquing vigilat durant les hores en que el / els vehicles hauran d'estar carregats.

MUNTATGE DE L'ESPECTACLE

El muntatge de l'espectacle s'inicia el dia anterior al de l'actuació, seguint el pla de muntatge aportat per la companyia, previ acord amb l'equip tècnic del teatre.

En el cas de que el dia anterior no estigués disponible, caldrà ser acaptat per la companyia, junt a una alternativa de pla de muntatge pactat per ambdues parts.

Adjuntem pla de treball orientatiu a la següent pàgina.

DESMUNTATGE I CARREGA DE L'ESCENOGRAFIA

El temps de desmuntatge de l'espectacle i la càrrega de l'escenografia, és d'1h30 aprox. Es necessita l'ajuda de dues persones.

IMPORTANT: Si la càrrega es realitza la mateixa nit de l'actuació, i la companyia surt de viatge l'endemà, l'organització proveirà un pàrquing vigilat durant la nit.

PLA DE MUNTATGE

Descàrrega de l'escenografia a l'arribada dels vehicles de la companyia al teatre.

Durant les hores de muntatge es necessiten dos tècnics en il·luminació i dos tramoistes.

PRIMER DIA

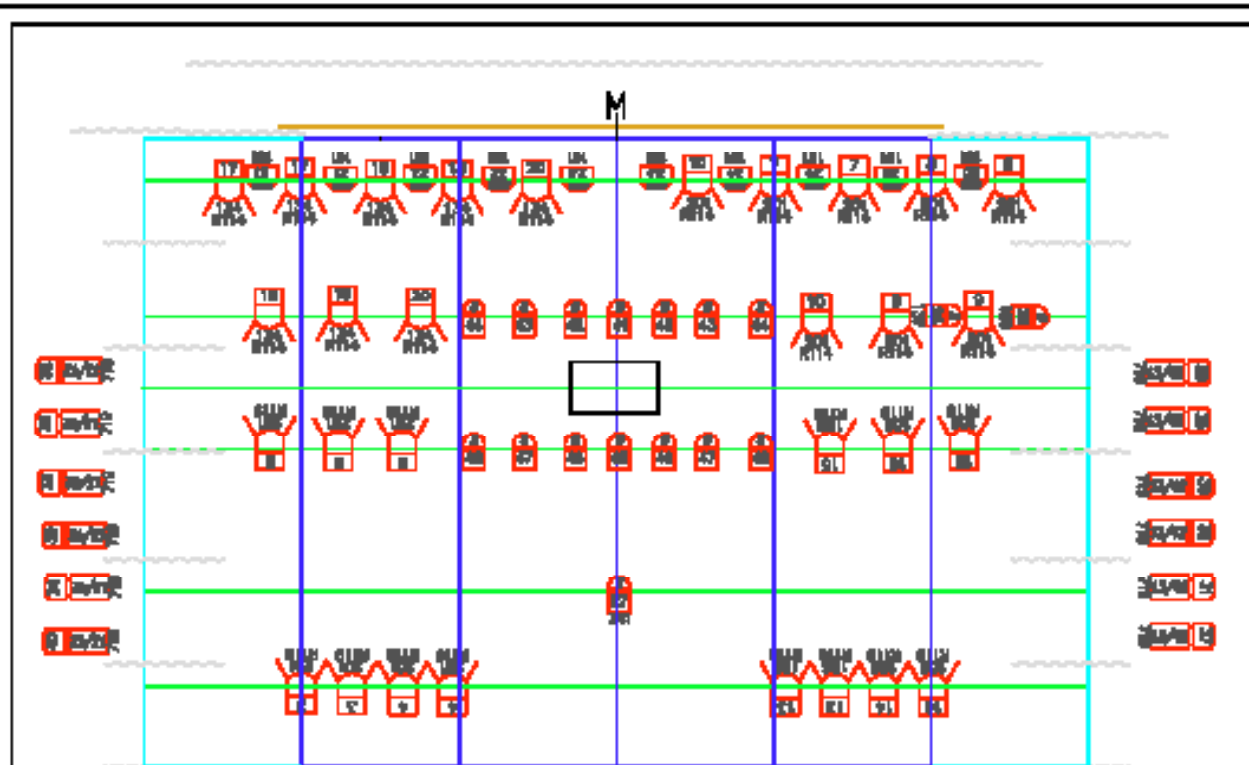
9.00-14.00h	Instal·lació material d'il·luminació Instal·lació caixa negra Instal·lació so i vídeo Muntatge escenografia
14.00-15.30h	Pausa dinar
15.30-21.00h	Enfocar Instal·lació so i vídeo

*** S'acabarà a les 21:00h sempre que s'hagi enfocat tota la il·luminació.**

SEGUNDO DIA

9.00h-12.00h	Memòries il·luminació Proves de so i vídeo
12.00-14.00h	Prova de so
14.00-15.30h	Pausa dinar
15.30-20.00h	Espai per a la companyia Assaig tècnic
20.00h	Neteja escenari
21.00h	ACTUACIÓ

NOTA: Si l'actuació és a les 20.00h, la companyia ocuparia l'espai de 14.00h a 19:00h, i el pla posterior s'avançaria una hora.

 asimetría 1kw.
10 unidades.

 Recorte 1kw. 13/42°
20 unidades

 PC 1kw.
30 unidades

 Par 64 cp62
16 unidades

 Par 64 cp61
2 unidades

48 ch. dimer de 2Kw.

 CICLORAMA

 LINOLEUM
BLANCO

 TELONES
CAMARA NEGRA

 LINOLEUM
NEGRO

 torres
laterales
altura, 1'50m.
y 50cm

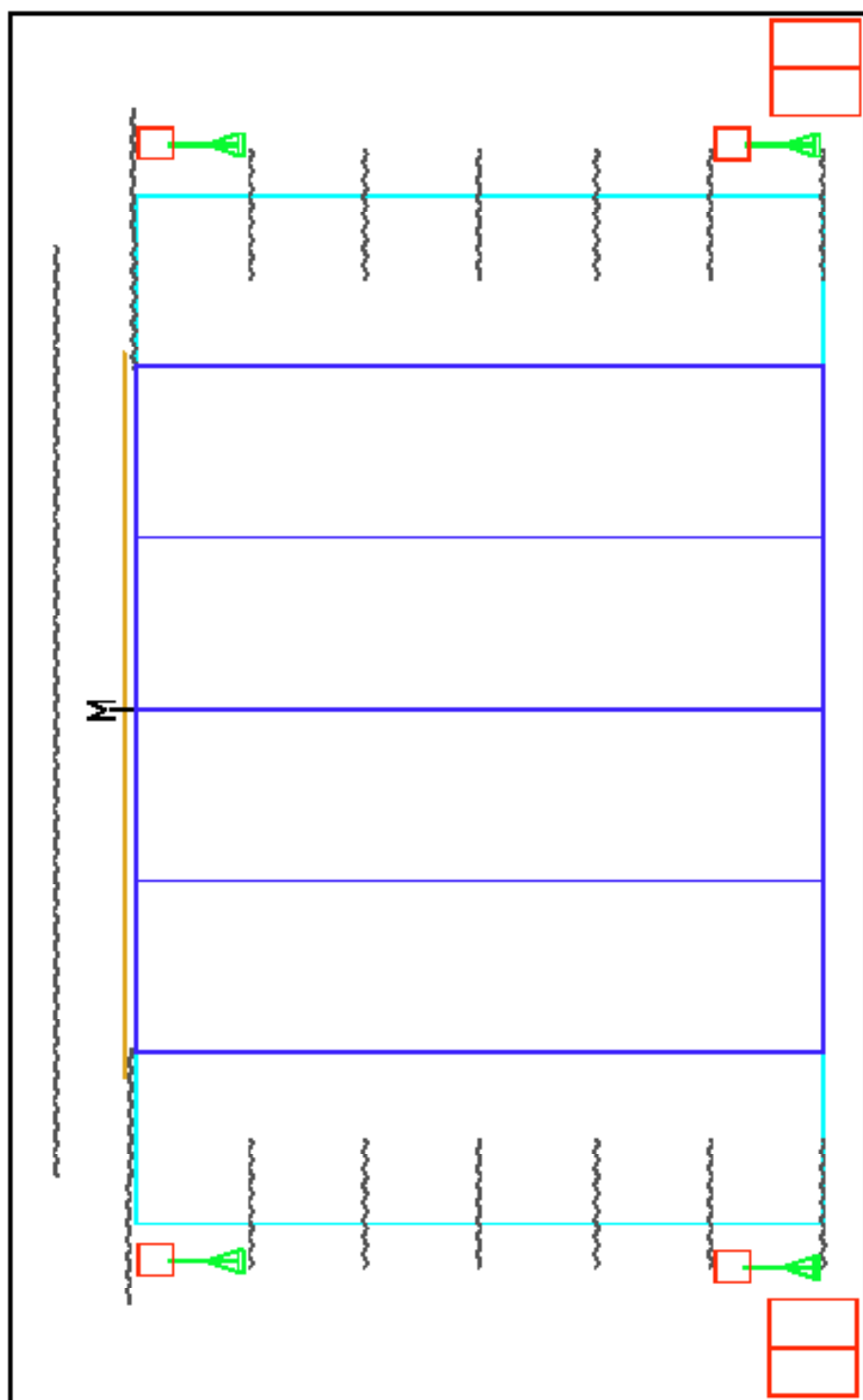

video proyector

Implantación de Iluminación
para un espacio de
10mtrs. de boca por 8 mtrs. de fondo.
altura mínima necesaria de 6 metros.

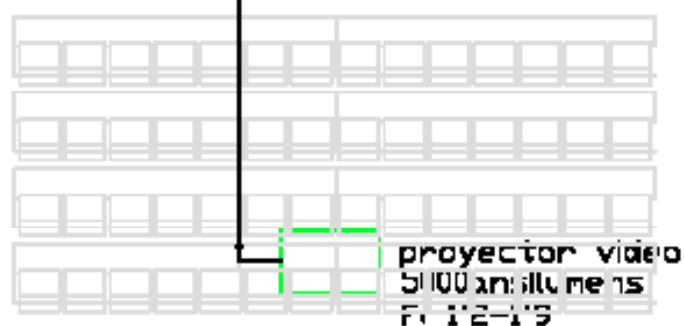
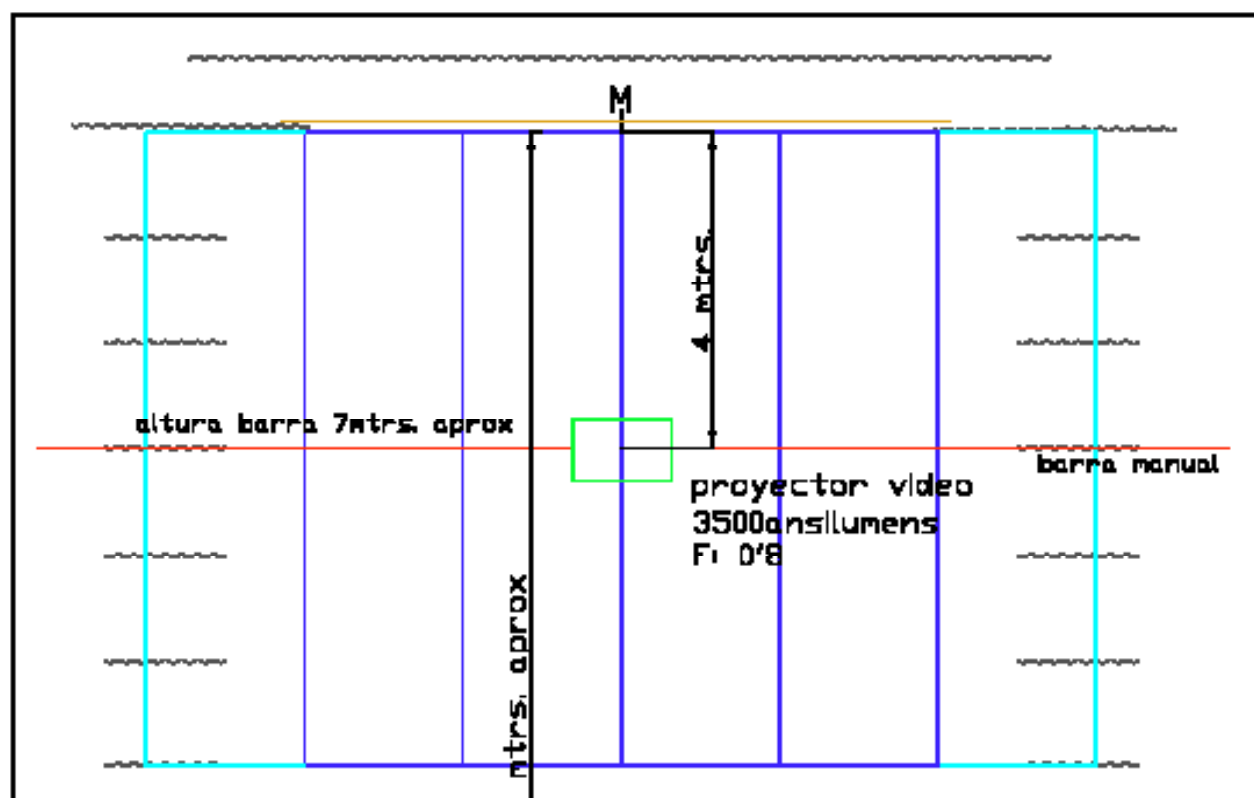
Iluminador: August Viladomat
email: a_viladomat@yahoo.es

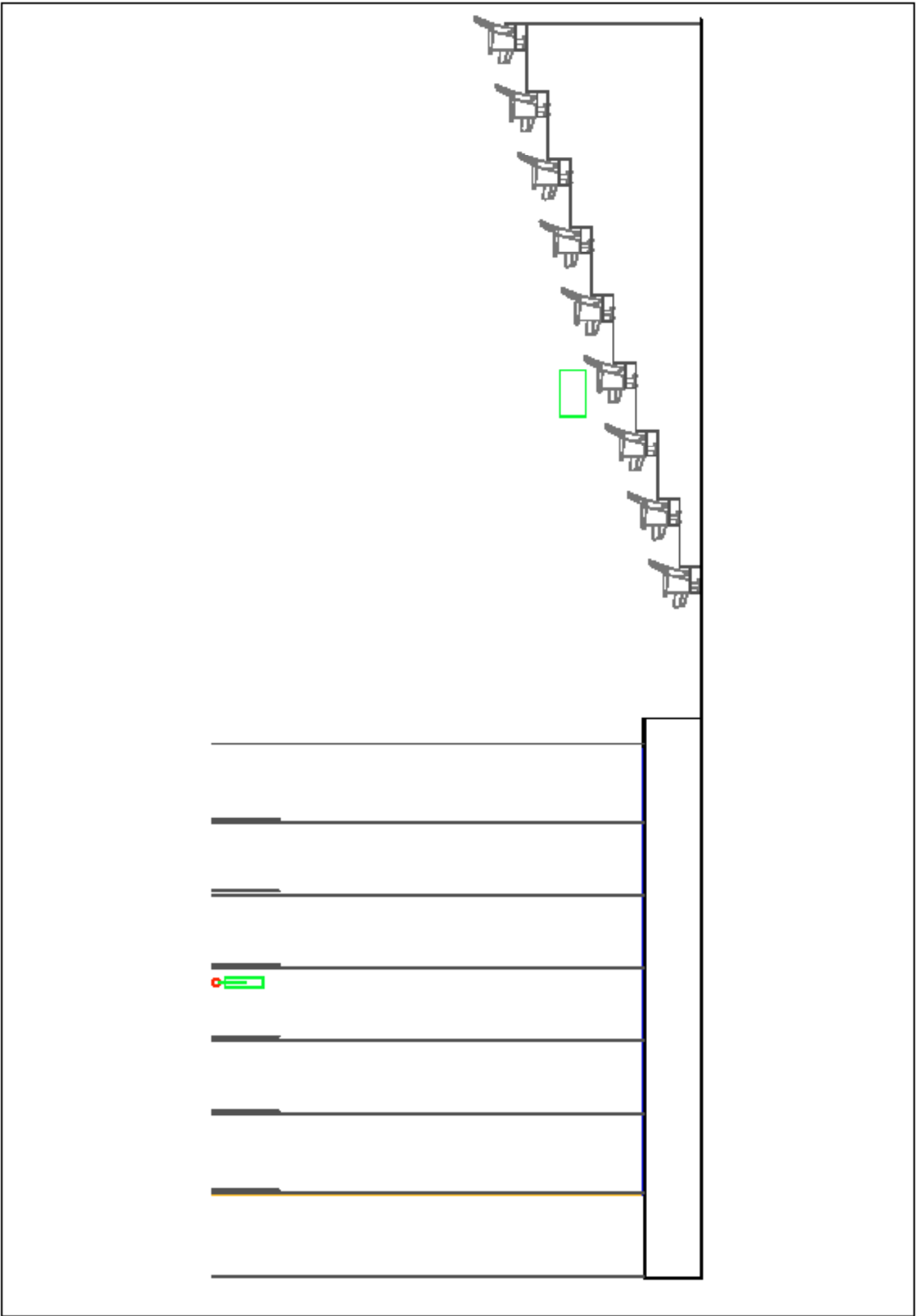
MALPELO

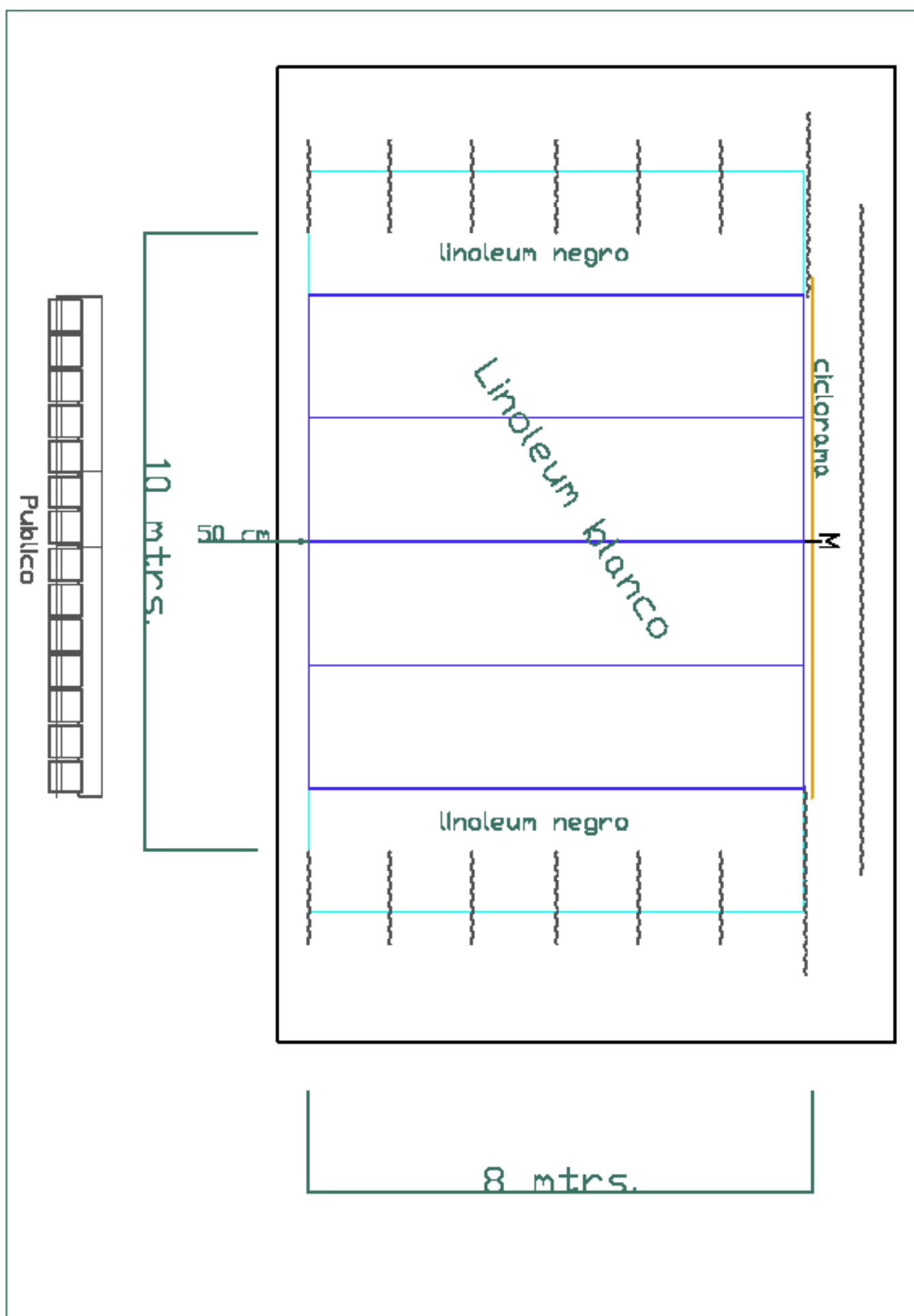
'BACH'

Publico

MAL PELO

L.G. MAS ESPOLLA s/n
E - 17460 - CELRÀ (Girona)
+34 972 494 127
info@malpelo.org
www.malpelo.org

Mal Pelo és una companyia subvencionada per:

Generalitat de Catalunya
Oficina de Suport
a la Iniciativa Cultural

DEPARTAMENT DE CULTURA I TURISME
MINISTERIO DE EDUCACIÓN, CULTURA Y DEPORTE

SECRETARIA DE CULTURA
INSTITUTO NACIONAL DEL PATRIMONIO CULTURAL

Diputació de Girona

Ajuntament de Girona

Mal Pelo té el suport continuat de:

institut
ramon llull

